

HRVATSKI *glasnik*

Godina XXIV, broj 5

6. veljače 2014.

cijena 200 Ft

**Najveći bal gradišćanskih Hrvata
u Sambotelu otvorio je
dr. Gordan Grlić Radman,
veleposlanik RH u Budimpešti.
Na slici u društvu Agice Jurašić-Škрапиć,
načelnice Petrovog Sela,
i Ane Škрапиć-Timar,
predsjednice Hrvatske samouprave**

Komentar

Možda stara navada

Internet nam daje mogućnost bolje upoznati jedne druge, zaviriti u život jedan drugog. Preko internetske mreže uspjela sam bolje zaviriti i u jedan od važnijih događaja bačkih Hrvata, u tradičijska prela. Pamtim još iz svojih budimpeštanskih gimnazijskih dana, kada su moje suučenice pričale o prelima. Kajkavskim Hrvatima taj naziv za zabavu bio je nepoznat iako i u Pomurju također nailazimo na tradicionalne narodne običaje iz kojih su izrasla današnja prela, običaj kada su se u obiteljskim domovima okupljali, žene su prele, ili radile druge poslove (čihanje perja, čišćenje oraha itd.), a i muškarci su bili nazočni, razgovarali, pjevali, često je pronađeno i kakvo glazbalo. Premda u Pomurju nema zabava s posebnim hrvatskim naglaskom (hrvatski bal), u toj regiji također se u doba poklada održavaju zabave i znam kako se na njima svira većinom hrvatska popularna glazba koja je poznata i mladima. No prelo je nešto drugo. Prelo je tradicija, kako i naš novinar Stipan Balatinac piše prela su „bile najvažnije godišnje priredbe u bačkim Hrvata, pokrenute u vrijeme preporodnih gibanja, kao izraz snažnog rodoljublja i ljubavi prema materinskoj riječi i tradicijama, jednako tako i nacionalnog ponosa”, a piše i to kako su danas organizatori prela većinom hrvatske samouprave. Ipak prelo organizirano u jednom od bačkih naselja, čije snimke se mogu naći i na internetu, čini mi se kako nekako ne zrači onaj duh o čemu i naš novinar piše (ljubav prema materinskoj riječi, hrvatski nacionalni ponos). Na snimkama (možda sam slučajno baš na njih naišla) čuje se samo mađarska riječ i kao da bi se hrvatsko prelo pretvorilo u balkan-parti mojih gimnazijskih dana, kada se plesalo srpsko, makedonsko i hrvatsko kolo zajedno. Mislim da nije problem da se plešu koraci različitih naroda, da se sluša glazba različitih naroda, tek je možda čudno da se to čini pod pridjevom hrvatski. Naravno, nije lako odviknuti se starih navada, nekada nametnuti hrvatsko-srpski jezik, te uz njega stalno prožimanje hrvatske i srpske kulture ostavili su duboke tragove, pogotovo na područjima gdje pripadnici te dvije narodnosti žive blizu, a blizu je i sama srpska granica, pa često neprimjetno utječu na nas razna strujanja, a glazba najlakše zanese čovjeka. Priznajem, i ja volim pjevača Đorđa Balaševića i sastav Bijelo dugme, no ipak to ne bih pustila na svečanom programu jedne hrvatske priredbe, jer i kao zastupnika Hrvatske samouprave smatram kako trebamo ponajprije promicati svoje hrvatsko. To je izrazito važno kada su među nama mlađi koje bismo trebali odgajati kako bi cijenili svoje upoznali svoje, hrvatske pjesme, plesove, a ne im davati krivu sliku o svojoj kulturi. Znam, nije to lako, pogotovo nama koji smo još u školama učili hrvatskosrpski jezik, pa kad i danas moramo provjeriti neke izraze kako bi taj hrvatski bio odista hrvatski, a upravo je to ono u čemu trebamo uživati, jer sa samostalnošću Hrvatske i mi smo došli na svoje, dobili svoj jezik, svoju kulturu na koju možemo biti ponosni i njihove vrijednosti ne trebamo „lovit“ iz nekog nametnutog tzv. „miksa“.

Bernadeta Blažetin

„Glasnikov tjedan“

Poštovani čitatelji, slušatelji, pozdravljam vas uime Medijskog centra Croatica, organizacijskog ustrojstva koji odlukom Skupštine Hrvatske državne samouprave, od 1. siječnja djeluje u okviru Izdavačkog poduzeća Croatica ujedinjujući dva medija: Hrvatski glasnik, tjednik Hrvata u Mađarskoj, i Internetski radio hrvatske zajednice u Mađarskoj,

Radio Croatica. Mađarska vlasta kroz državni proračun, a kroz godišnji proračun HDS-a i medija financira djelatnost spomenutih dvaju medija, a HDS s Izdavačkom kućom

informiranje. Spomenuto se želi postići u okvirima Medijskog centra Croatica, čiju strukturu u prvom koraku želimo izraditi na temelju dosadašnjih kapaciteta, a kvalitetu povećati racionalnijim i optimalnijim iskoristavanjem postojećih ljudskih i tehničkih resursa. U drugom koraku želimo stvoriti takve uvjete koji mogu dugoročno osigurati kvalitetan rad. Medijski centar

Croatica čine ove medijske platforme: Hrvatski glasnik, Radio Croatica, a u budućnosti to će biti Hrvatski glasnik online platforma s raznovrsnim sadržajima i audiovizualnim prilozima. U prvom redu vlastitom proizvodnjom programa nastojat ćemo udovoljiti potrebama Hrvata u Mađarskoj, pružiti brze, točne, potpune i korisne informacije kroz dnevne, tjedne, posebne i povremene informativno-glazbene programske sadržaje u dnevnim i tjednim fiksnim terminima te kliznim terminima u skladu s potrebama.

Uloga je medija u modernom društvu od iznimnoga značenja. Osim uobičajenih zadaća mediji manjinskih zajednica imaju i svoju specifičnu ulogu. Oni čine informativnu bazu zajednice, čuvaju i razvijaju materinski jezik, jačaju nacionalni identitet, bave se temama kojima ostali mediji (u Hrvatskoj i Mađarskoj) ne poklanjavaju pozornost i obavljaju društvenu kontrolu zajednica.

Medijski centar Croatica sa svojim medijskim platformama nastojat će udovoljiti zahtjevima koje pred tjednik takvoga tipa i internetski radio istoga tipa postavlja sadašnji trenutak, uz izradbu dodatnih medijskih platforma na globalnoj mreži.

Medijski centar Croatica sa svojim medijskim platformama nastojat će udovoljiti zahtjevima koje pred tjednik takvoga tipa i internetski radio istoga tipa postavlja sadašnji trenutak, uz izradbu dodatnih medijskih platforma na globalnoj mreži jer ubrzani razvoj informacijskih tehnologija zahtjeva jasniju profiliranost i profesionalizaciju medijske proizvodnje namijenjene Hrvatima u Mađarskoj.

Branka Pavić Blažetin

Poštovani čitatelji! Šaljite nam obavijesti, pozive...

Pozivamo čitatelje Hrvatskoga glasnika i slušatelje Radija Croatice, predstavnike hrvatskih ustanova, samouprava, škola, kulturnog, javnog, društvenog i gospodarskog života, civilnih društava, Crkve, sve Hrvate u Mađarskoj, oglašivače da nam sve pozive, obavijesti, primjedbe i želje u svezi s dvije spomenute medijske platforme Medijskog centra Croatica šalju na e-mail adresu: branka@croatica.hu ili na croatica@croatica.hu. S uredničkim pozdravima

Branka Pavić Blažetin
glavna urednica Medijskog centra Croatica
(Hrvatski glasnik, Radio Croatica)

Aktualno

Donesena odluka o općoj potpori narodnosnim samoupravama za 2014. godinu

Prvi put diferencirana opća potpora za djelovanje

Najveći su gubitnici područne samouprave u županijama i glavnome gradu s manje od 20 mjesnih narodnosnih samouprava.

Mjesnim i područnim (županijskim i glavnogradskim) samoupravama potpora za djelovanje iz središnjega državnog proračuna dodjeljuje se diferencirano. S jedne strane imaju pravo na opću potporu za djelovanje, a s druge na dodatnu potporu prema obavljenim javnim zadaćama.

Dok je opća potpora za djelovanje do prošle godine bila za sve jednaka, s tim da su područne narodnosne samouprave dobivale dvostruko veći iznos od mjesnih, od ove godine i ona je diferencirana.

Sukladno izmijenjenoj Vladinoj uredbi 428/2012. (XII. 29.), ako je broj pripadnika pojedine narodnosti u naselju najmanje 30 (prema novim zakonskim odredbama uvjet za raspisivanje izbora za narodnosne samouprave), a najviše 50, onda se mjesnoj narodnosnoj samoupravi dodjeljuje prosječna opća potpora (100%), utvrđena za jednu mjesnu i područnu samoupravu, ako je broj pripadnika pojedine narodnosti u naselju veći od 50, onda 200%, a ako je broj pripadnika pojedine narodnosti manji od 30 (privremena odredba za tekuću godinu), onda samo 50% utvrđene prosječne potpore. Za područne samouprave dvostruki iznos opće potpore utvrđuje se ako je u županiji najmanje 10, a najviše 20 mjesnih narodnosnih samouprava (u glavnome gradu okružnih narodnosnih samouprava), četverostruki iznos ako ih je više od 20.

Potkraj siječnja donesena je odluka o općoj potpori mjesnim i područnim narodnosnim samoupravama za 2014. godinu iz državnog proračuna. Do 31. siječnja doznačen je dodijeljeni iznos opće potpore za djelovanje, a državnim samoupravama potpora za djelovanje i za medije za prvu četvrtinu 2014. godine. Za opću potporu mjesnim i područnim samoupravama namijenjeno je 506 666 666 forinta, raspodijeljenih prema podacima posljednjeg popisa pučanstva iz 2011. godine, za 2119 mjesnih i 58 područnih narodnosnih samouprava. Istovremeno je za potporu državnih samouprava za djelovanje i medije za prvu četvrtinu godine 2014. godine raspodijeljeno 462 000 000 forinta.

Popis mjesnih i područnih narodnosnih samouprava s dodijeljenim iznosom opće potpore objelodanjen je na mrežnim stranicama Vlade odnosno Ministarstva ljudskih resursa pod linkom <http://www.kormany.hu/hu/emberi-eroforasok/miniszteriuma/egyhazinemzetisegi-es-civil-ugyekert-felelos-allamtikarsag>.

Prosječni iznos opće potpore za djelovanje mjesnih i područnih samouprava utvrđen je u iznosu od 135 355 forinta (lani jednaka za sve u iznosu od 221 833 forinta). Tako je prema podacima posljednjeg popisa pučanstva iz 2011. godine, samoupravama u naseljima s najmanje 30, odnosno najviše 50 pripadnika dodijeljena je opća potpora za djelovanje u iznosu od 135 355 forinta, s manje od 30 pripadnika upola manje, 67 678 forinta, a s više od 50 pripadnika dvostruko više, u iznosu od 270 710 forinta. Područnim samoupravama, ako je broj mjesnih samouprava u glavnome gradu i županiji najmanje 10, a najviše 20, dodijeljen je dvostruki iznos, 270 710 forinta (isto kao i za mjesne samouprave), a ako je broj mjesnih samouprava veći od 20, četverostruki iznos, 541 420 forinta.

Prema tome možemo zaključiti da su najveći gubitnici novouvedene diferencirane opće potpore područne samouprave u županijama (odnosno glavnome gradu) u kojima je broj mjesnih samouprava između 10 i 20. Naime one su za razliku od prošle godine, kada im je dodijeljen iznos od 443 666 forinta, ove godine doble samo 270 710 forinta (na razini mjesnih narodnosnih samouprava). Podsjetimo kako opća potpora podrazumijeva, prije svega, troškove neposrednog djelovanja, a takvi su posebno troškovi režija, plaće, putni troškovi, honorari... Na taj je način dovedeno u pitanje samo djelovanje spomenutih područnih samouprava. Sredstva će im biti jedva dostatna za putne troškove održavanja redovitih sjednica.

Premda se diferenciranje opće potpore može učiniti pravdним i prihvatljivim, vjerdostojnost podataka popisa pučanstva vrlo je upitna. Posljedice su još pogubnije ako uzmemmo izvore, jer u naseljima gdje neće biti najmanje 30 pripadnika narodnosti, neće biti ni narodnosne samouprave, jer se neće moći održati izbori za narodnosnu samoupravu, čime se po mnogima ograničavaju prava narodnosti zajamčena u Temeljnog zakunu i Zakonu o pravima narodnosti. S jedne strane zbog toga što se popis temelji na izjašnjavanju koje glede nacionalnosti nije bilo obvezatno, s druge jer u vrijeme održavanja popisa pučanstva ovi zakonom određeni uvjeti nisu bili poznati, i s treće jer se popis pučanstva održava svakih deset, a izbori svakih pet godina, što može imati i posljedice i na više izbornih ciklusa.

BUDIMPEŠTA

Vladin prijedlog olakšavanja uvjeta za osnivanje narodnosnih samouprava

Vlada bi olakšala uvjete za osnivanje narodnosnih samouprava – stoji u priopćenju Ministarstva ljudskih resursa od 29. siječnja. Ministar ljudskih resursa Zoltán Balog narečenog je dana u svom uredu primio slovensku ministricu Tinu Komel, odgovornu za Slovence preko granica, koju je prvo obavijestio o Vladinoj odluci donesenoj tога dana kako će predložiti Parlamentu da se uvjet za osnivanje mjesnih narodnosnih samouprava smanji s 30 na 25 pripadnika narodnosti.

Vlada predlaže Parlamentu da osigura što šire okvire za ostvarivanje kulturne autonomije, i poradi toga olakša uvjete osnivanja mjesnih narodnosnih samouprava, smanjivanjem donjega praga s 30 na 25 pripadnika narodnosti. Cilj je prijedloga da se i time omogući osnivanje više narodnosnih samouprava u naseljima. Prijedlog će i nadalje osigurati da se narodnosne samouprave utemelje u naseljima gdje postoje prave narodnosne zajednice.

MOHAČ – Od 1. veljače uvedeno je novo radno vrijeme Bušarskog doma, koji je otvoren od ponедјeljka do petka od 8 do 16, a subotom i nedjeljom od 9 do 16 sati. Posjetitelje očekuje interaktivna izložba i prizorna radionica. Uzlaznice za odrasle 600 Ft, za đake (do 18 godina) 400 Ft. Informacije na telefonu 36-20/222-93-39 ili mailom na busoudvar@gmail.com.

MOHAČ – Programi Bušarskog doma za vrijeme poklada od 27. veljače do 3. travnja 2014. godine: 27. veljače Male poklade – bušarska škola za djecu; 28. veljače: Međunarodni gajdaški susret – 10.00 predstavljanje glazbala, 11.00 okrugli stol, sudionici Ferenc Sebő, Gábor Eredics, Zoltán Szabó i Andor Végh; 12.00 prikazivanje filma Gajde – staro mohačko glazbalo i razgovor starih Mohaćana o gajdama; 14.00 – gajdaški koncerti, 1. ožujka: 16.00 Medunarodni gajdaški koncert sudionika, 20.00 gajdaška večer u gostionici i kavani Bušarskog doma, 2. ožujka: 10.00 – 13.00 Tragom predaka – uza sudjelovanje bušarskih skupina; 11.00 gajdaški koncert na pozornici Bušarskog doma. Radno vrijeme Bušarskog doma: 27. veljače i 3. ožujka od 9 do 17 sati; 28. veljače, 1. i 4. ožujka od 10 do 19 sati; 2. ožujka od 9 do 19 sati; 1. i 2. ožujka Eko-presso u šatoru ispred Bušarskog doma, koji se ostvaruje u okviru Operativnog programa okoliša i energije KEOP-6.1.0/B/09-11.

Savez narodnosnih kazališta

Potkraj prvoga mjeseca ove godine, 20. i 21. siječnja, održan je prvi narodnosni kolokvij Saveza narodnosnih kazališta. U obiteljskoj atmosferi na zatvorenoj raspravi u prostorima pečuškoga Hrvatskog kazališta nazočili su predstavnici slovačke, grčke, hrvatske, srpske, ciganske i armenske narodnosne kazališne djelatnosti. Na dvodnevnom skupu između ostalog govorilo se što znači biti članom jedne narodnosne zajednice u Mađarskoj, o vezanosti za kazalište, o financijama i, naravno, o budućim željama.

Savez narodnosnih kazališta nastao je 2010. poradi zajedničkih zalaganja za ostvarivanjem zacrtanih kazališnih ciljeva. Savez je osnivalo 13 članova, koji su zajednički zastupali cigansko, armencko, njemačko, slovačko, ukrajinsko, grčko i srpsko kazalište. Otada se broj članova, predstavnika narodnosnih kazališta povećao i dopunio se bugarskim, hrvatskim, poljskim, rumunjskim i slovenskim kazalištarcima. Tri godine nakon svog osnutka Savez je obnovljen i dan-danas ima 17 članova. Predsjednik Saveza je László Gergely, a potpredsjednik je izabran Slaven Vidaković, ravnatelj Hrvatskog kazališta u Pečuhu. Ostali članovi predsjedništva jesu: Danijela Onodi (Kazalište Vertigo), Judit Jónás (Cinka Panna) i Pero Lastić.

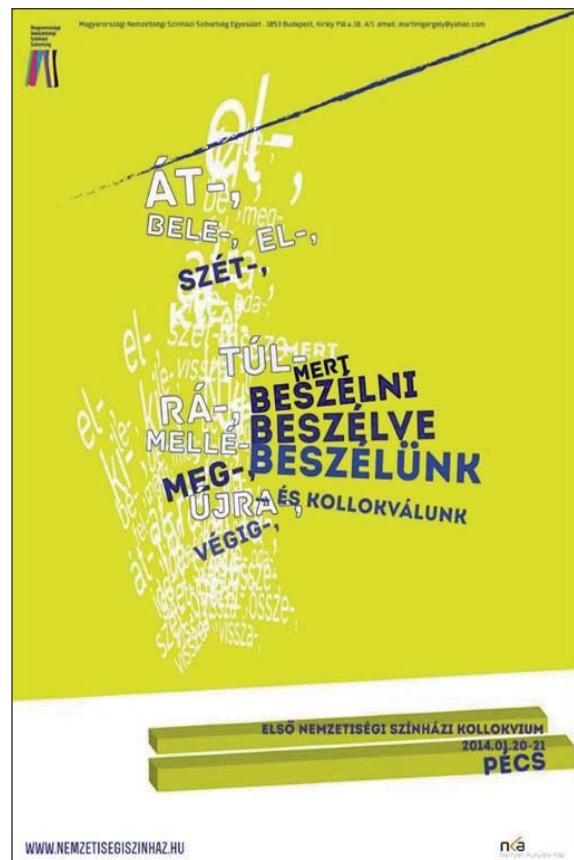
Udruga je utemeljena, prije svega, s kulturnim i umjetničkim ciljem. Glavni je motiv rada udruge poboljšanje kulture narodnosnih kazališta u Mađarskoj, a glavni su zadaci zaštita kazališnih vrijednosti te razvijanje baze u ustroju obrazovanja. Savez obavlja bitan rad za ostvarenje samoupravljanja, te zakonskog reguliranja položaja narodnosnih kazališta u Mađarskoj. Udruga teži uskladljivanju djelatnosti stručnih organizacija na polju narodnosnih kazališta u Mađarskoj. Među Savezovim djelatnostima su ostvarenje kazališnih komada, izgradnja radioničkih aktivnosti, razvoj međunarodnih veza, organiziranje regionalnih, te mjesnih kulturnih programa, raspisivanje natječaja za profesionalne stipendije, te uređivanje raznih izdanja.

Savez svake godine održava najmanje

jednu skupštinu i tri sastanka predsjedništva, gdje članovi udruge usuđavaju skorašnje i daljnje planove, zadatke te organiziranje aktualnih kazališnih događanja.

Od svog je osnutka Savez organizirao mnoštvo priredaba. Tijekom proteklih nekoliko godina dva puta su održali Susret narodnosnih kazališta, koji osigurava predstavljanje narodnosnih kazališta. Ta priredba odlična je prilika za zajedničko razmišljanje, te za izgradnju stručnih veza. Savezova poznatija priredba jest festival Jelen/Lét, koji se održava svake godine. Lani to je održano u Srpskom kazalištu između 8. i 13. listopada, gdje je nastupilo i pečuško Hrvatsko kazalište s predstavom Fadila Hadžića pod naslovom Državni lopov.

Savez narodnosnih kazališta već dva puta sudjelovao je na Državnom sastanku kazališta u Pečuhu, gdje su se u okvirima popratnih programa predstavili Malko Teatro i Vertigo, slovačko kazalište. Uza Savezovo ime vežu se još ovi programi: 2010. organizirao je Narodnosnu gala večer na Millenárisu, 2011. pokrenuo je seriju „Határon innen és túl” u kazalištu Merlin, koja je doživjela jednu kazališnu sezonu. Lani je četvrti put njegovim poticajem dodijeljena Nagrada mađarskog teatra, Narodnosna posebna nagrada.

BUDIMPEŠTA – Do kraja prosinca trebali su se prijaviti učenici na Državno natjecanje osnovnoškolaca iz hrvatskoga narodopisa. Prvi krug, pismeni dio, priredit će se u utorak, 11. veljače. Na natjecanje se prijavilo ukupno 9 učenika. Nadmetanje i ove godine organizira Zavod za istraživanje i razvoj prosvjete pri Ministarstvu ljudskih resursa.

BUDIMPEŠTA – Croatica, neprofitni d. o. o. za kulturnu, informativnu u izdavačku djelatnost, u četvrtak, 13. veljače, s početkom u 14 sati, u predvorju budimpeštanske Hrvatske škole priređuje predstavljanje knjige Danice Juričić Spasović „Volim džudo, volim Sandru”, u mađarskome prijevodu. Sudjeluju: dr. Csaba Latorcai, zamjenik državnog tajnika pri Ministarstvu ljudskih resursa, Velimir Visković, sveučilišni profesor, Danica Juričić Spasović, autorica, Anikó Pethő, psihologinja, dr. László Tóth, predsjednik Mađarskoga džudo saveza.

SEGEDIN – Mohački ophod bušara preselit će na jedan dan u Segedin. Ispred gostonice „Kapocs Ételbár” 8. veljače, s početkom u 13.30, nastupit će bušarska skupina mohačke Šokačke čitaonice i orkestar „Šokadija”. Ulaz na program slobodan je i otvoren. Zaklada „Egy Ebéd Egy Esély Közhasznú Alapítvány” unaprijed zahvaljuje na velikodušnim dobrovoljnim prilozima.

WWW.NEMZETISEGISZINHAZ.HU

nca
Kultúra Magyarországon

Na početku ove godine održan je prvi narodnosni kolokvij Saveza narodnosnih kazališta u Hrvatskom kazalištu Pečuh. Sudionici u prvome tematskom krugu preko osobnih iskustava upoznali su osjećaj kako ovdašnje narodnosti doživljavaju svoju samobitnost.

Tražio se odgovor na pitanje solidarnost između pojedinih kazališta. Glede finansijskih pitanja sudionici su jednoglasno naveli probleme narodnosnih kazališta: nedostatak mjesta za probe i kazališnih dvorana, nedovoljna finansijska potpora za opstanak, manjak komunikacijskih kanala za pridobivanje potencijalne publike, narodnosna kazališta nemaju potrebnu pozadinsku infrastrukturu, te zajedničku kulturnu koncepciju. Kolokvij je završen formiranjem zajedničkih ciljeva i želja. Među njima najvažniji cilj jest ujedinjeno, zajedničko kazalište primatelja u Budimpešti, poradi čega Savez već godinu dana pregovara s nadležnim. Bilo bi to Narodnosno kazalište, kazališni dom svih 13 narodnosti, koje bi se redovito kazališnim izričajem moglo predstaviti svojoj publici u mađarsko-m glavnome gradu.

-hg-

Zasjedali serdahelski ribiči

Nalazeći se tik do rijeke Mure, naselje Serdahel uvek je bilo poznato po ribolovu, ribolov je još i danas omiljen, no sada se ne lovi samo na rijeci nego na obližnjim šljunčarama. Ljubitelje ribolova iz mjesta i okolice okuplja mjesno Ribolovno društvo, koje je ute-meljeno još 1979. godine i od tada vrlo aktivno djeluje. Ribolovno društvo 1. veljače 2014. održalo je svoju redovitu skupštinu na kojoj je predsjednik Ladislav Markan dao finansijsko izvješće o 2013. g., izvješće o prošlogodišnjem radu, donesena je odluka o izmjeni naziva organizacije, odnosno razgovaralo se o planovima.

Ribolovno društvo nadzire područje od 22 hektara, šljunčare tik do Mure, koje se nalazi na području Parka prirode područja Mure. Društvo je još od bivšega vlasnika Drava kavics d. o. o. dobilo koncesiju na šljunčaru do 2015. g., iako je vlasništvo prešlo u ruke mještana, koncesija nadalje traje još dvije godine, do tada društvo treba razmišljati o promjenama. Nove šljunčare, koje su u vlasništvu Seoske samouprave, nešto udaljenije od Mure, bliže samome mjestu, ubuduće bi bile pogodne za ribolov, reče predsjednik. O tome su već bila razna usuglašavanja sa samoupravom, koja bi nadzor rado prepustila civilnoj organizaciji, međutim na tome mjestu još teku iskopavanja pa ribolov zasada nije dupušten. Inače nove šljunčare bit će pogodnije za poribljavanje, jer na tu vodu ne utječe poplava rijeke Mure.

Na skupštini članovi društva prihvatali su izvješća te donijeli odluku da će se udruga zvati Športsko ribolovno društvo Serdahel, nai-me do sada se zvalo Ribolovno društvo Partizan, a prema novom zakonu takvi nazivi koji mogu podsjećati na mračne povijesne doga-daje, trebaju se brisati.

Inače Ribolovno društvo u 2013. godini raspolažalo je s tri milijuna forinta, nastalih od članarine i raznih darova-telja. Od raspoloživih sred-stava obavljeno je poribljavanje, stavljen je 2500 kg šarana, 100 kg štuke. Dozvola za ribolov u odnosu na druge organizacije jeftinija je, a nadalje tako će ostati i za 2014. godi-nu. Članarina je za odrasle 7000, za mladež 3000, a za djecu 1000 forinti. Cijena mjesne godišnje dozvole za odrasle je 12 tisuća forinta, za mladež 7000, a za djecu 2000 forinta.

Serdahelska šljunčara ljeti

Predsjednik Ladislav Markan

Članovi Društva na sjednici

Ribolovno društvo gaji vrlo dobre odnose s međimurskim ribičima, međusobno se posje-ćuju, a svake godine više puta se nađu na natjecanjima na lijevoj ili na desnoj obali rije-ke Mure. Na Spin kupu, koji se organizira godišnje dva puta, uvijek ima gostiju iz Hrvatske, Slovenije, Austrije, osim toga na međunarodnom natjecanju Dana naselja uvi-jek su nazočni ribiči iz Goričana, Kotoribe, Donje Dubrave i Svete Marije. Na taj način pridonosi i očuvanju hrvatske svijesti i jezika među športašima.

Nazočni su ribiči imali različita mišljenja o lanjskim uspjesima, neki su se hvalili ulovom, no neki su se žalili da nema više velikih riba. Kako bi se taj prosjek popravio, na sjed-nici je donesena odluka da iznad određene veličine ribe ulov treba vratiti u vodu. Na taj će način možda više ribiča moći imati sreću u ulovu velike ribe.

beta

Prijevremeni izbori u Starinu, nova-stara načelnica Borbala Šajić

Prijevremeni izbori za načelnika i zastupničko tijelo sela Starina održani su 26. siječnja. Kako saznajemo, za načelnika su se kandidirala dva kandidata: dr. Borbala Šajić i Šandor Matoric. Za načelnicu je izabrana Borbala Šajić. U tome baranjskom naselju, u kojem obitavaju pod-ravski Hrvati, 29. listopada raspušteno je zastupničko tijelo Seoske samouprave, na čijem je čelu bila dr. Borbala Šajić. Izvanredni (prijevremeni) izbore ras-pisani su pošto je predsjedničko (ili pred-stavničko ili zastupničko) tijelo krajem listopada raspušteno, jer zastupnici ni u čemu nisu se mogli složiti glede tekućih poslova. Borbala Šajić na izborima je krenula kao nezavisna kandidatkinja i pobijedila protukandidata, te izabrana za načelnicu u ovome baranjskom naselju. Izabrana su i četiri zastupnika Seoske samouprave, između 12 kandidata. Bor-bala Šajić dobila je 136 valjanih glasova, a drugi, također neovisan kandidat za načelnika, Šandor Matoric dobio je 120. Članove seoskog predstavničkog (zastup-ničkog) tijela Starinci birali su između deset neovisnih i dva kandidata lijevih stranaka. U Starinu, koji ima otprilike pola tisuća stanovnika, od ukupno 372 birača 258 ih je izašlo na biralište, a dva glasa bila su nevaljana. Mandat izabrane načelnice i zastupnika mjesne samouprave trajat će svega nekoliko mjeseci, do jesenskih mjesnih izbora.

FIĆEHAZ – Pred završetkom su radovi obnove fićehaske crkve. Zahvaljujući mjesnom župniku Robertu Polgaru koji je uspio nabaviti materijalnu potporu preko Programa „Lieder”, obnovljen je začelak, izolacija i građevna stolarija. Obnovljen je zvonik, osvremenjeno grijanje, a sada izgrađuje okolica, odnosno osigurava dostupnost invalidima. Za obnovu je do-bivena potpora od 18 milijuna forinta.

Intervju**Parlamentarni izbori – svojevrstan ispit za hrvatsku zajednicu u Mađarskoj**

Razgovarala: Branka Pavić Blažetin

Moj je sugovornik predsjednik Skupštine Hrvatske državne samouprave Mišo Hepp, voditelj Hrvatske državne narodnosne liste na parlamentarnim izborima, čiji je postavljač Skupština.

«Nismo zakasnili, ali moramo pozuriti» rekli ste ovih dana.

Po kojim ste načelima sastavili Hrvatsku državnu listu?

Skupština Hrvatske državne samouprave vodila se načelom pokušati tako sastaviti listu kako bi po mogućnosti svim predstavnici takozvanih «hrvatskih» županija i glavnoga grada bili na listi.

Prethodile su konzultacije, razmišljanja, raspitao sam se i kod svojih kolega predsjednika ostalih državnih samouprava koliko imena će staviti na listu, principe... Znamo da ni prevelika ni premala lista ne odgovara, nije praktična. Zakonski je minimum tri osobe, ali je otprilike pet onaj optimalni broj u toj priči koji najbolje može proći. Zato sam mislio da šest županija plus Budimpešta to je sedam imena, a razmišljali smo i o nekim osobama koje bi dale svoje ime istoj listi. Poznato je kako je voditelj liste onaj koji najbolje prolazi u ovoj izbornoj priči. U slučaju kako zbog nekih razloga osoba koja bude vodila listu možda ima neke druge zamisli ili se ipak na kraju izbornog procesa ne prima te odgovorne zadaće, onda Skupština na svojoj sjednici ima pravo i zakonsku dužnost izabrati jednoga od kandidata na listi. Osobno sam porazgovarao s nekoliko ljudi, imena ne želim reći, koje sam pitao jesu li voljni biti sa mnom i s ostalima na Hrvatskoj državnoj listi. Dobio sam i pozitivne i negativne odgovore. Zbog tih tzv. negativnih odgovora, bolje rečeno odbijanja, bio sam pomalo i začuđen jer su to ljudi koji su i poznati i mogli bi, po mome mišljenju, donijeti dosta glasova Hrvatskoj državnoj listi, a znamo kako to nije svejedno. Naime iako po zakonu, ako lista dobije samo jedan glas, ona je valjana i prvi na listi može zastupati hrvatsku zajednicu u Mađarskom parlamentu, funkcijom »glasnogovornika» sa svim pravima parlamentarnog zastupnika, ali bez prava glasa. To je dosta paradoksalno i ponižavajuće stanje... Ali što je, tu je?! Zato sam obišao taj krug i na kraju smo predložili Skupštini na glasovanje listu sa šest imena, šest osoba.

Na sjednici Skupštine nije bilo prijedloga sa strane zastupnika za neku drugu listu, tek je ponuđena lista izglasovana i prihvaćena?

Ne. Dakle, kao što sam rekao, mi smo ponudili pismeno šest imena mogućih kandidata s kojima smo se prethodno dogovarali i koji su se primili. Na samoj Skupštini dvoje

kandidata nisu pristali na kandidaturu, pa je otvorena rasprava o mogućim imenima daljnjih kandidata. Spomenute povučene kandidature bile su sa strane osoba iz Gradišća. Mislio sam kako i Gradišće treba biti zastupljeno imenom jednoga od kandidata na listi. Zapitali smo jednoga člana Skupštine iz Gradišća prima li se kandidature, a to smo učinili i glede imena kandidata iz Budimpešte. Tako je došlo do prihvatanja imena kandidata na Hrvatskoj državnoj listi koja broji devet imena.

Jučer, 27. siječnja, na mrežnim stranicama Nacionalnog izbornog ureda bilo je 185 prijavljenih u hrvatski narodnosni birački popis od čega je njih 105 izrazilo volju glasovanja i na Hrvatsku državnu narodnosnu listu. Pred Hrvatskom državnom samoupravom, pred Skupštinom Hrvatske državne samouprave koja je, po mojim saznanjima, s velikom većinom prihvatala listu, veliki je zadatok: kako aktivirati hrvatsko biračko tijelo. Rekli smo kako je i jedan glas dovoljan, ali tu se postavlja pitanje legitimite.

Točno. Osobno mislim kako bi znatan broj Hrvata trebao izaći na parlamentarne izbore i dati svoj glas Hrvatskoj državnoj listi.

Skupštinska rasprava ukazala je kako određeni dijelovi Mađarske gdje žive Hrvati, tamošnja hrvatska populacija stranački je veoma aktivna i opredjeljuje se za stranku. Neki misle kako njihov glas, a to može biti nekoliko stotina glasova, itekako može pridonijeti stranačkom uspjehu i kako će upravo takvim politiziranjem pridonijeti dobrobiti Hrvata u Mađarskoj.

Mislim kako nisu u pravu jer sve ono što se radi oko Hrvata u Mađarskoj manje-više prelazi preko Hrvatske državne samouprave, odnosno njene Skupštine i ovisi o njениh odlukama. Zato godinama, pogotovo u ova

zadnja dva mandata, nastojali smo graditi onu ustavnu pozadinu koja može naše mlade zapošljavati, artikulirati što bolje interese Hrvata u Mađarskoj. Nedavno sam razgovarao s jednim visokim političkim činiteljem mađarske političke scene. Rekao sam mu ako vi izgubite nekoliko tisuća glasova, ne možete više izgubiti, ali ako gledamo ukupan broj Hrvata u Mađarskoj, to za nas može biti dalekosežno. Naime tisuću ljudi u Hrvata koji će na stranku glasovati nisu za tu stranku važni glasovi, ali ako naša dobije pedeset glasova manje, nama to može biti poraz. Zato bi oni ljudi koji misle da će predstavljati u ikakvom smislu i na ikakvoj razini hrvatstvo u Mađarskoj, trebali izaći i na parlamentarne, a najesen i na lokalne izbore te dati glas Hrvatima. Vjerujem, i dijelim mišljenje i ogorčenost zašto mi ne možemo glasovati i na stranku i za predstavnike svoje nacionalne zajednice. Mislim kako je to velika nepravda, ali apeliram na hrvatsku zdravu svijest. Hrvatsku svijest samo onom mogu preporučiti koji zna hrvatski jezik, koji svoju djecu i svoje unuke upiše u hrvatske školske ustanove. Valjda nitko u svijetu, oni koji su Hrvati i pokušavaju održavati taj duh hrvatski, onaj bi morao znati pročitati napise na hrvatskom jeziku, razumjeti ono što pjeva Thompson, Škoro..., neću nabrajati. Samo tako se i osjećajno mogu pridružiti ovoj našoj zajednici. Nije rečeno kritika, mnogi su ljudi veoma vrijedni članovi zajednice, to su ljudi kojima treba odati svako priznanje. Kao član Savjeta Vlade Republike Hrvatske pitao sam od mojih kolega, kojih je 55, od Kanade do Australije, europskih zemalja: vaša djeca znaju li hrvatski? Pa zašto bi znali? Mene je zaudio odgovor i protupitanje. Kako onda zastupati Hrvate. Onaj koji želi biti u ikakvom tijelu u ikakvome društvu, na ma kojoj razini koja zastupa Hrvate u Mađarskoj, on treba i živjeti kao Hrvat, treba znati hrvatski i njegova djeca trebala bi biti i znati hrvatski jezik. Inače smo otpisani.

Bolje rečeno, u kontekstu našega razgovora, treba biti politički aktivan. Hrvati u Mađarskoj pa i vrhovno političko tijelo Hrvata u Mađarskoj barata, služi se s različitim brojkama. Jednom kažemo da nas ima pedesetak tisuća, a popis stanovništva kaže nešto drugo: ima nas umalo dvadeset sedam

tisuća. Izbori 2010. godine pokazali su kako politički aktivnih Hrvata ima negdje oko jedanaest tisuća. Pred nama su parlamentarni izbori, jesenski izbori za narodnosne samouprave, s imenom i prezimenom trebamo se upisati, stati iza svog imena i prezimena, opredijeliti se i pokazati kako predstavnici hrvatske zajednice imaju politički legitimitet. Hrvatsku državnu listu sastavilo je tijelo, Skupština Hrvatske državne samouprave, koje je na izmaku svoga mandata. Može se dogoditi paradoks kako sljedeći sastav Skupštine, krajem 2014. godine, nakon jesenskih izbora, u slučaju ne znam čega, recimo spriječenosti, odreknuća prvoga na listi, tko će predstavljati Hrvate u Mađarskom parlamentu? Vjerojatno ste o tome duboko razmišljali i promišljali jer nije svejedno koga šaljemo u Mađarski parlament, pa i s jednim glasom. Vlada će i novčano, temeljem zakona, pomagati i HDS-ovu izbornu kampanju kao postavljača liste.

Svi rokovi glede općih parlamentarnih izbora obznanjeni su, dakle sve to znamo, a u utorak imamo sjednicu u Ministarstvu ljudskih resursa, kamo smo pozvali i predstavnika Nacionalnog izbornog ureda. Predsjednica se odazvala, jednako kao i savjetnik predsjednice, kao iz državne riznice. Oni će nam pojasniti načine trošenja sredstava namijenjenih kampanji. Radi se od ukupno tristo milijuna forinti za trinaest narodnosnih zajednica. Od čega će se sto dijeliti svakome jednakom, to je sigurno desetak milijuna, a ostalo će se dijeliti po broju registriranih narodnosnih birača na parlamentarnim izborima.

Želimo biti dobro upoznati sa svim detaljima jer to još nikad nismo radili. Stranke drugačije mogu trošiti, a mi smo proračunska stavka. Moramo sve uskladiti jer to su preveliki novci za bacanje, a ne bi smjeli ostati u državnoj blagajni kada su nam namijenjeni. Za oglašavanje i kampanju koristit ćemo se svojim medijima u održavanju HDS-a, ali i dio medijskoga prostora na mađarskom jeziku.

Imamo dva mjeseca. Evo, od danas do 21. ožujka 16 dana prije održanja izbora, onaj koji želi glasovati na narodnosnu parlamentarnu listu, u našem slučaju hrvatsku, treba se prijaviti u narodnosni popis koji omogućava pravo glasanja na jesenskim izborima, ali i u popis koji mu omogućava pravo glasanja na parlamentarnim izborima za Hrvatsku državnu listu.

Izborna kampanja počinje 15. veljače.

Postavljači narodnosnih lista imat će ukupno 130 minuta za predstavljanje lista na javnoj televiziji.

Točno.

Sutra imamo sjednicu Saveza državnih manjinskih samouprava, razgovorat ćemo i na tu temu jer imamo još dvije druge važne teme, nevezane za ove izbore. Trebamo delegirati člana kuratorija javnih medija. Dosađnjem članu Milici Pavlov istječe mandat (sve manjine zajedničkim dogовором mogu

delegirati jednu zajedničku osobu). Koristit ćemo se svim mogućnostima kako bismo birače informirali, nagovorili, razgovarali s njima. Želio bih svakako jednu transparentnu, otvorenu kampanju u svim naseljima, u 126 naselja, gdje djeluju hrvatske samouprave. Znam kako će i mnogi Mađari, naši simpatizeri biti s nama, otići glasovati na našu listu.

Koji je stav kampanje, pošaljimo zastupnika s punim pravnim glasom?

Apsolutno. Ne smijemo ni razmišljati o tome da nećemo «pobjediti», ostvariti punopravno zastupstvo, za što nam treba umalo dvadeset tisuća glasova.

Taj broj ovisi o izlaznosti sveukupnoga biračkog tijela na izbore.

Teško je. Razmišljam o jednom kratkom tekstu koji bi mogao glasiti: Hrvati, glasujte na hrvatsku listu jer o tome ovisi budućnost Hrvata, pogotovo mladih Hrvata u Mađarskoj.

Recite, gospodine Hepp, koliko ovisi budućnost Hrvata, odnosno, bolje rečeno, koliko ovisi budućnost hrvatskih ustanova i samoga političkog tijela Hrvata u Mađarskoj o rezultatima parlamentarnih izbora?

Mislim da su se Hrvati u Mađarskoj i dosada dokazali, bez obzira što nismo imali svoga predstavnika u Mađarskom parlamentu. Naša zajednica zna što hoće, ima viziju svoje budućnosti, radi na tome, proširujemo pozadinu HDS-a, širim kulturnu autonomiju. Imamo zahtjevan posao, odgovoran. Proračun HDS-a, Ureda i institucija te poduzeća iznosi milijardu dvjesti pedeset i dva milijuna forinti. Golema je to odgovornost prema zajednici.

Zar itko misli da mađarska država tek tako daje novce? Hrvati u Mađarskoj, HDS uz još nekoliko ostalih državnih samouprava primio se posla, dobivamo namjenska sredstva, obračunavamo se sa sredstvima po slovu zakona i propisa, svakodnevno se vide rezultati naših nastojanja. Ako će i biti zastupnik Hrvata u Mađarskom parlamentu, ili kao glasnogovornik ili kao zastupnik s punim mandatom, u najgorem slučaju on će ući u Parlament i bit će već preko praga. Može okupiti oko sebe, ako je sposoban, onaj broj ne samo ostalih nacionalnih zajednica, normalno, nego i stranačkih parlamentarača koji mogu stati uz njegove ideje. Osobno sam se osvijedočio u to kada je bilo tzv. bunjevačko pitanje. Otišao sam k svim frakcijama, neke su nas iznevjerile, a neke su nas pozitivno izne-

nadile. I onda sam video kako djeluje čitat taj lobi, kako možemo raditi da bi i naš glas vrijedio drugima, njihov nama.

Sve državne narodnosne samouprave postaviti će državnu listu iako su neki bili protiv toga. Moramo biti prisutni, kako narod kaže, blizu vatre. Ima nekih koji su u boljoj poziciji nego što smo mi Hrvati, brojčano su u boljoj situaciji. Ne želim prognozirati, ali mislim kako je mađarska državna politika vidjela da je sada zadnji čas nekakvog nuđenja rješenja za predstavništvo manjina u najvišem državnom zakonodavnom tijelu.

Može li to biti i prvi korak k trajnom i «pravednjem» rješenju, djelujući iznutra, a ne izvana???

Svakako. Na tu temu sam razgovarao s nizom političara koji su pitali zašto ponuđeno prije deset godina nije prihvaćeno, i tu smo zakasnili deset godina, naime tada je državnim samoupravama bilo ponuđeno da delegiraju svoga predstavnika.

Ne mislite li da bi i sada to bilo najbolje rješenje? Pa i ovo je na neki način delegiranje ništa više od toga?

Možda bi zaista «delegiranje» bilo na neki način bezbolnije rješenje nego ovako, ne daj Bože, pokazati političku nedozrelost?

Ne bojim se toga da će se pokazati nesloga, nego ako izademo u premalom broju, onda će se cijeloj zajednici prišiti negativna slika..

Birački popis može biti na neki način i signal političkom tijelu Hrvata u Mađarskoj?

Točno. Pomalo bojažljivo razmišljamo situaciju kada 16 dana prije izbora, kao postavljač Hrvatske državne liste, HDS može imati uvid u birački popis. Valjda se neće dogoditi da Hrvati neće glasovati na Hrvate. Mislim kako onaj koji sudjeluje na hrvatskoj javnoj sceni ne bi smio biti u dilemi. Moramo biti sebični i glasovati na Hrvatsku državnu listu. Svojevrstan je to ispit za hrvatsku zajednicu u Mađarskoj.

Podaci Nacionalnog izbornog ureda od 3. veljače o broju upisanih birača (osoba) u narodnosnim biračkim popisima

Narodnost	Ukupan broj upisanih u narodnosni birački popis	Od toga broj onih koji su naznačili da žele glasovati za Državnu narodnosnu listu
Bugarin	47	16
Grk	138	41
Hrvat	343	159
Poljak	143	34
Nijemac	3529	1842
Armenac	34	12
Rom	503	71
Rumunj	509	97
Rusin	94	70
Srbin	160	91
Slovak	347	130
Slovenac	76	52
Ukrajinac	16	11

Regionalno natjecanje u pjevanju pučkih popijevaka

Osnovna škola Svetog Stjepana u Sumartonu bila je domaćin Regionalnog natjecanja u pjevanju hrvatskih pučkih popijevaka na kojem je sudjelovalo osamnaest učenika iz Kerestura, Serdahela i Sumartona.

Sudionici natjecanja

Natjecanje u pjevanju pučkih popijevaka za pomursku djecu prijašnjih se godina priređivalo potkraj školske godine, no ove je godine ono premješteno na kraj polugodišta, naime već se godinama u veljači priređuje predsmotra Međimurske popevke i zbog toga natjecanje dobra je prigoda za pripreme predsmotre. Natjecatelji od prvog do osmog razreda trebali su se pripremiti s jednom pomurskom pučkom popijevkom koju su otpjevali pred ocjenjivačkim sudom, među čijim su redovima sjedile učiteljice Gabrijela Huler, Ljubica Siladi i dopredsjednica sumartonske Hrvatske samouprave Erika Kapuvari. U ulozi domaćina sudionike je pozdravio ravnatelj sumartonske škole Žolt Trojko, a učenici domaće ustanove pozdravili su svoje vršnjake sviranjem tamburice. U sumartonskoj školi svi učenici uče tamburicu što pomaže u odgoju podmlatka tamburaša, iz njihovih redova mnogi nastavljaju svirati u mjesnom kulturnom društву.

Među izvedbama bilo je poviše poznatih popijevaka jer stare pučke popijevke mogu se naći u knjigama *Pučke popijevke Hrvata u okolini Velike Kaniže i Mura, Mura*.

Učenici nižih razreda odlučili su se za

veselije pjesme poput Igraj kolo, Mamica su, Klinčec stoji..., a učenici viših razreda istančanje: Čija je, Protuletje se otpira, Mura, Mura...

Sudionici su lijepo pripremljeni, no neki-ma je trema zasmetala, ali bilo je i takvih koji su se osjećali kao pravi pjevači. Svatko je od sudionika nagrađen, no onima koji su se malo više istakli glasom i izvedbom, uručene su i dodatne nagrade i priznanja.

U kategoriji za 1–2. razred prvo su mjesto osvojile Flora Orban i Vivijen Budai, drugo mjesto Greta Lukač, treće mjesto Dora Novak i Kira Karakai, a posebna nagrada pripala je Marku Horvatu. U kategoriji za 3–4. razreda na prvome mjestu završila je Kristina Kőrösi, na drugome Georgina Major, a na trećem mjestu Kiti Bakonji. U 5–6. razredu zbog bolesti djece bilo je vrlo malo natjecatelja. U toj kategoriji posebnu nagradu dobila je Kinga Kalinić. U kategoriji za 7–8. razred prvo mjesto osvojila je Kiti Schevelik, drugo Estera Kodela, a treće mjesto Kinga Kovač. Neki od natjecatelja pripremiti će se za predsmotru Međimurske popevke.

Plava uspomena

Foto: Ákos Kollár

Već petu godinu zaredom Hrvatski klub Augusta Šenoe u svojoj maloj galeriji osigurava izložbeni prostor sudionicima Likovne kolonije «Terasa u Srimi». Tako je bilo i ove godine 31. siječnja, kada je konzul gerant Generalnog konzulata Republike Hrvatske u Pečuhu Ružica Ivanković otvorila izložbu naziva Plava uspomena, radeve sudionika Likovne kolonije Terasa u Srimi 2013. godine. Otvaranju je sudjelovao i Endre Baley, pisac koji se naznačima obratio na mađarskom jeziku, a okupljene je pozdravio i voditelj Kluba Augusta Šenoe Mišo Šarošac. Za glazbeni okvir izložbe pobrinuo se Orkestar Vizin. Izloženi su radovi dvadesetak amaterskih slikara i zaljubljenika hrvatskih ljepota, posebice Jadrana i njegovih vidika koji različitim umjetničkim iskazima, na platnu i fotografiji vizualno uobličuju i predaju gledateljima i posjetiteljima. Izložba je otvorena za posjetitelje do 14. veljače 2014., radnim danima od 10 do 18 sati.

Trenutak za pjesmu

Jolanka Tišler

Korenje

Grane nanizane
Belem zlatom
Gacija gizdavo
Stoji
Popevle popevku
Zamamlenu
Za nju je stvorjen
Ves svet

A korenje trpi
Znoji se
Krvavom mokom
Prebira mrvice
Zemle
Za to
Belu
Lepotu

Premijera židanskoga kazališnoga društva

Koliko smo, to smo!

Pred punim kulturnim domom je 26. januara, u nedjelju otpodne, u Hrvatskom Židanu premijerno predstavljen kusić u tri čini, od pokojnoga gradičanskoga autora, patera Augustina Blazovića, s naslovom *Koliko smo, to smo!* Igrakaz je napisan 1959. Ijeta i pravi je prikaz seoske sredine, u koj se pohlepni krčmar Lojzek Rozić (Joško Ravadić) gizdi s ugarskim riči, zanemarujući svoj materinski jezik i identitet, sve u duhu razvoja i lipše buduć-

*Hanzi Rozić (Zoltan Keresteš),
Pave (Ivan Pantos) i (Pere) Bernat Bušić
pravi su izazivači smijanja*

nosti. Pravi se važan kot biznismen, ali je prez kapitala, pripreman je prodati „sve svoje”, još i vlašću dicu, samo da on zajde do svojega cilja: bogatstva, dobrog životnog standarda koji mu ujedno znači i sriču i radost. Njegova je teška želja da se na mjestu krčme, u koj je primoran primati lokalne piance, ki mu se znaju i rugati, sagradi wellness-hotel i restaurant, a dobar fundamental za to vidi u sričnoj udaji svoje kćeri za inženjera iz Beča, a i u ne manje običavajućoj ženidbi svojega sina s amerikanskim udovicom i s nje dolari. U svojoj špekulaciji apsolutno ne zame upamet da u ovom paketu ide za trostruku prevaru i da ga svi za norca držu ter da zapravo niš' nijako u stvarnosti, kako sjaji, a to u svojoj sliposti od prvoga hipca ne kani ni viditi. Tako ga ne interesira da mu sin Hanzi Rozić (Zoltan Keresteš) ljubi jednostavnu seosku divojku Dorku Slavić (Eva Domnanović), a kćer mu Elza Rozić (Mirjana Šteiner), zaman je s tim bečkim mladićem, kako kasnije ispadne prevaramtom, gauženjakom Maksimilianom Fuchsom (Petar Horvat), kad joj srce ne more zabiti prvu ljubav, učitelja Ivu Zlatkovića (Kris-

tijan Čenar). A da će on mudar, visokopoštovani stanovnik sela zbog svoje ljubavi, ka pak pravoda nije prez hasni, postati jedna igračka ženskoga uma i rafinerije, Roze Slavić (Marija Kolnhofer) u savezu skupa sa sestrom, takozvanom amerikanskom bogatašicom Emily Vanderberg (Marija Kralj-Kiss), no to ni u sanju ne bi mislio.

U židanskom kazalištu imamo ovo-ljetni igrokaz od 2,5 ure, brilijantne scene u jednom ter istom mjestu, u Rozićevoj krčmi. U manji uloga moremo viditi još Ivana Pantoša, Bernata Bušića i Esteru Katona. Predstava je prava zabava sa smihom, suzami radosti, šalom i napaprenim humorom, a i odličnom igrom i razumljivim, divnim hrvatskim govorom 11 amaterskih glumaca. Ova mala grupa ljetos je imala još više hrabrenosti, pokidob je ostavila za sobom autora Joška Weidingera, od koga su niz ljet izabrani kusići i najprije su si zeli morebit i teži i ozbiljniji tekst od Augustina Blazovića, a drugač su i sami glumci „ostavljeni“. Naime, dosadašnja režiserka Jadranka Tot morala je prlje proći na porodiljski, i tako su silom prilik kazalištarci sami zeli u ruke redateljsku palicu. No, i ovput mirno moremo

Tri kazališni brillanti u glavni uloga (sliva) rafinirana Roza Slavić (Marija Kolnhofer), nje sestra Emily Vanderberg iz Amerike (Marija Kralj-Kiss) i krčmar Lojzek Rozić (Joško Ravadić)

izjaviti: oduševljena kompanija s velikim elanom je zašla na kraj dugomisnih djelovanja, truda, marljivosti i kako je za premijerom burni aplauz zahvalne publike pokazao, uspjeh nije mogao faliti. Zato im je čestitao na kraju premijere i sam načelnik Hrvatskoga Židana Štefan Krizmanić, ki je uz spontanu pjesmu i nazdravio na dug žitak šikanih i vrđnih glumcev ter još brojnih premijerov. Židanska teatarska kola sad se giblju na turneju u gradičanska sela u Ugarskoj i Austriji da i tamo razveselu brojne gledatelje, a prvo-ga vikenda marcijuša će naši amateri nastupati i na 20. Dani hrvatskoga pučkoga teatra u Hercegovcu.

-Tih-

Židanska kazališna grupa predstavit će se i na 20. Dani hrvatskoga pučkoga teatra u Hercegovcu

Veliko bajsko prelo

Tradicijska veselica u Palači kulture

U organizaciji Hrvatske samouprave, 25. siječnja u Baji je održano Veliko prelo, tradicionalna pokladna zabava bajskih i bačkih Hrvata. Treću godinu zaredom u prekrasnim prostorijama Bačke palače kulture, ove godine okupilo se 150-ak gostiju iz Baje i okolnih naselja, Gare, Kalače, Santova, Dušnoka...

Okupljenima se obratio i veleposlanik Republike Hrvatske u Budimpešti Gordan Grlić Radman

Prelo je već po tradiciji otvoreno prvom, i do danas najpoznatijom preljskom pjesmom bunjevačkih Hrvata „Kolo igra, tamburica svira”, koju su izveli sudionici programa u pratinji orkestra «Bajski tamburaši».

Odgoviteljica bajskog vrtića na Dolnjaku Milica Gugan Pál kazivala je prigodne stihove Miše Jelića pod naslovom «Svi na prelo!». Pod njezinim vodstvom polaznici vrtića iz

ostalo naglasila, dijeljim Bačke ovo je razdoblje okupljanja, susreta, druženja i veselja, kao i čuvanja te njegovanja naše bogate kulturne baštine. Okupljenima se na hrvatskom, ali i mađarskom jeziku kratko obratio i veleposlanik Republike Hrvatske Gordan Grlić Radman.

Kako uz ostalo reče, u proteklih godinu i pol dana obišao je gotovo cijelu Mađarsku, od Šoprona do Baje, Gare, Kerestura..., upoznao bogatstvo i šarenilo kulture, a opet jedinstvenu pripadnost hrvatskom narodu i kulturi. Okupljene je pozvao da budu ponosni na svoju hrvatsku kulturu,

samouprave Bačko-kišunske županije Josu Šibalina, Barnu Bócsa, ravnatelja bajskog «Marketing Kft-a», te im zahvalio što su svojom nazočnošću uveličali Bajsko prelo. Kako je uz tradicijama. Stoljećima ovdje obitavaju razne narodnosti u mirnom suživotu, koje se međusobno razumiju, poštuju, ponosne na sve to. Tako je to i s Hrvatima u Mađarskoj i Bačkoj. Uz to je izrazio nadu da će zajedno poraditi na daljnjem jačanju hrvatskih veza.

U nastavku programa nastupili su «Bajski tamburaši» koji su s prepoznatljivim bunjevačkim melodijama oduševili nazočne. Čla-

Kolo igra... KUD „Bunjevačka zlatna grana”

novi dječjeg i izvornog Kulturno-umjetničkog društva „Bunjevačka zlatna grana” iz Baje, u pratinji orkestra «Čabar» prelo su uljepšali spletom bunjevačkih plesova, a na kraju programa sve okupljene pozvali u veliko kolo. U nastavku večeri za dobro raspoloženje pobrinula su se dva orkestra, jedan gostujući i jedan domaći. Svojim gostovanjem odnosno besprijeckornom izvedbom starih i novih bunjevačkih uspješnica, Veliko bajsko prelo opet je uljepšao Tamburaški sastav „Hajo” iz Subotice. Uz njih je svirao i domaći Orkestar „Čabar”, pa je dobro raspoloženje potrajalo do sitnih sati, a svako je mogao uživati u svojim omiljenim napjevima i plesovima.

Veliko prelo ostvareno je novčanom potporom Hrvatske samouprave Bačko-kišunske županije.

S. B

Posebni gost Bajskoga prela – subotički Tamburaški sastav „Hajo”

Kinizsieve ulice predstavili su se s bunjevačkim dječjim igrami, plesovima i pjesmama.

Uime domaćina i organizatora, predsjednice Hrvatske samouprave Angela Šokac Marković srdačno je pozdravila okupljene, među njima posebno Gordana Grlića Radmana, veleposlanika Republike Hrvatske u Budimpešti, Ružicu Ivanković, konzul geranta Republike Hrvatske u Pečuhu, bajskoga gradonačelnika Róberta Zsigóa, predsjednika HDS-a Mišu Heppa, predsjednika SHM-a Josu Ostrogonca i predsjednika Hrvatske

jezik i tradicije. Pri tome je istaknuo i vrlo dobre odnose Hrvatske i Mađarske.

Gradonačelnik Róbert Zsigó zahvalio je na pozivu, pri čemu je naglasio da je Baja, odnosno Bačka po mnogo čemu poznata, po svojim prirodnim bogatstvima, ali i po

Kolo igra... KUD „Bunjevačka zlatna grana”

„Večeras je naša fešta“

VESELICA DO ZORE

Balsku sezonu u glavnome gradu Mađarske i ove je godine otvorio Hrvatski bal u organizaciji Hrvatske samouprave grada Budimpešte, 17. siječnja, pod krilaticom „Večeras je naša fešta“. Koliko je to odista bila prava fešta, govori da se plesalo do zore te i broj sudionika, jer se u restoranu TreffOrt Aula

Hrvatska izvorna plesna skupina

okupilo oko dvjesto pedeset ljubitelja zabave. Svojom su nazočnošću priredbu uveličali hrvatski veleposlanik u Mađarskoj Gordan Grlić Radman, predsjednik Hrvatske državne samouprave Mišo Hepp, predsjednik Saveza Hrvata u Mađarskoj Joso Ostrogonac, hrvatski konzul u Budimpešti Boris Golubičić, HDS-ova dopredsjednica Angela Šokac Marković, ravnateljica budimpeštanske Hrvatske škole Ana Gojtan i ravnatelj Mađarskog instituta u Zagrebu Dinko Šokčević. Bal je svečano otvorila predsjednica Hrvatske samouprave grada Budimpešte Anica Petreš Németh, a

One su za ples

prisutnima se obratio i hrvatski veleposlanik Radman te HDS-ova dopredsjednica gđa Marković. Uz glazbenu pratnju tukuljskoga tamburaškog sastava Prekovac Hrvatska izvorna plesna skupina izvela je koreografiju splitskoga plesa, splet bunjevačkih plesova i zalskih pjesama. Za nezaboravnu zabavu pobrinuli su se i gradišćanski prijatelji, odnosno tamburaški sastav Koprive iz Petrovoga Sela, koji su svirali bez prestanka. U ponoć se doznao kome je te večeri Fortuna bila naklonjena

ska samouprava V. okruga i organizator, pjenušca i vina također organizator. Ali glavnu nagradu, četiri dana, tri noćenja s polupanzionom, za dvije osobe u Kulturno-prosvjetnom

Vrhunac večeri

Pjesma „Lijepa li si“ svakoga je potaknula za ples i pjevanje

na, slijedilo je izvlačenje tombole. Tužbi razloga nema, jer darova kao u priči... poklon-bonove su darovali Hrvatska samouprava grada Budimpešte i pekara Mlinar, pakete Izdavačka kuća Croatica, Medijski centar Croatica, Hrvatska turistička zajednica, knjige Hrvat-

centru i odmaralištu Hrvata iz Mađarske u Vlašićima darovala je Hrvatska državna samouprava. Na uspješnice hrvatske pop-rock scene plesalo se do jutra. Bal se oko tri sata iza pola noći pretvorio u svojevrsni karaoke susret, jer su zapjevali skriveni talenti. Nikada toliko mlađih i takvoga veselja u budimpeštanskom Hrvatskom balu. Iako su se za hrani trebali pobrinuti sudionici, po stolovima bilo je i mesa te raznovrsnih salata. Samo žalit mogu svi oni koji te večeri nisu došli... ali nagodinu nemojte propustiti!

Kristina Goher

Vizitkarte dvih novih koljnofskih bendov

What'sUpCi

Ime benda: Kako ima hrvatski jezik tri narječja, štokavsko, kajkavsko i čakavsko, tako smo mi izabrali ime What'sUpCi, jer sviramo pored hrvatskih i engleske pjesme.

Kotrigi i instrumenti: Andrea Egrešić prim (Koljnofski tamburaši, Lipotice), Monika Neubauer 1. i 2. brač (Koljnofski tamburaši), Mihály Halász bugarija, gitara (Koljnofski tamburaši, TOSB), László Szabó harmonika, sintetizator (TOSB), Luka Pajrić, berde (Koljnofski tamburaši, Šrabanci).

Kotrigi po starosti: otprilike 22 ljet.

Način sviranja: Sviramo iz hobija i da se dobro čutimo!

Stil: folk-rock.

Repertoar: Popularne stare i nove engleske i hrvatske pjesme.

Po čemu se izaberu pjesme: Ako negdo najde neku dobру pjesmu, tu predlaže, glazbeno skupa pogledamo i zatim ju naučimo.

Obljubljena pjesma: Sve pjesme su nam drage ke sviramo.

Jezik jačenja: Engleski i hrvatski, i željimo naučiti i ugarske pjesme.

Prvi nastup i osnivanje: 10. novembar 2013. Ijeta na folklornom otpodnevnu u Koljnofu, a bend se je osnovao jedan mjesec prije.

Razlog: Kanimo svirati, biti skupa i nešto novo pokazati na glazbenoj sceni.

Probe: Koliko nam vrime dopusti, toliko probamo. Svaki tajden barem jednoč, ali svaki drugi tajden, kako si znamo skupa organizirati sastanak da svakomu paše. To nije lako, kad međ kotrigi negdo djela, negdo studira, a negdo pohadja sridnju školu.

Bližnji cilj: Želja nam je da nas upoznaju na čim više mjesti, još i izvan Ugarske.

Daljnji cilj: Volili bi imati puno nastupova i da se svenek dobro čutimo skupa, prilikom svirke, probe itd.

Zaželjeni nastup ili koncert: Čekamo pozive, ali kako naš peljač Mihály Halász kaže, najradje bi išli na turneju oko zemlje.

Što je ta moć ka vas skupadrži u sviranju: Najbitnije je to da smo počeli svirati u ovom bendu kot prijatelji i svim nam je isti cilj.

Peljač: Mihály Halász.

Budućnost: Morali bi ostati skroz onakovi, kakovi smo sad na početku svirke. Recimo, originalni i da se vidi da volimo ono što djelamo, jer onda i publika još više uživa na zabavi. Dokad ćemo skupa svirati? To je teško reći. Kad se je grupa utemeljila, svi smo imali iste cilje i znali smo, što nas čeka. Najvažnije je da se uvijek dogovorimo, koji su problemi, poteškoće, primjedbe, ali da znamo spomenuti i dobre stvari unutar benda.

Kontakt-adresa: facebook–What'sUpCi.

Tamburaški sastav Mješanci

Ime benda: Dobio je svoje ime po članu. U sastavu sviraju tri dečki i tri divoice.

Kotrigi i instrumenti: Zoltan Korlath (prim), Ildiko Korlath (1. brač) Kristijan Kreitz (2. brač), Dora Grubić (2. brač), Silvana Pajrić (bugarija) , Ivan Völgyi (berde)

Svi članovi sastava sviraju kod Koljnofskih tamburašev, dvime su svi rale i u sastavu Lipotice, a primaš je i trenutačno kotrig kod tamburaškoga sastava Šrabanci. Neki od nas imaju vlašće instrumente, a neki posuđuju instrumente Koljnofskog hrvatskoga društva.

Kotrigi po starosti: U našem sastavu šarena je paleta starosti. Najmladja divojka ima 15 ljet, a najstarija 25 ljet.

Način sviranja: Svi smo počeli svirati pod peljanjem Geze Völgyija ml. Od njega smo se čuda novoga naučili, temeljno znanje o nota i o načinu sviranja na tambura. Neki članovi su bili i na Školi folklora, a Silvana sad pohađa Muzičku školu.

Stil: Uglavnom sviramo tamburašku muziku, imamo na repertoaru pjesme od Najboljih hrvatskih tamburašev do Sigeta, ali ne stoju od nas daleko ni popularne pjesme npr. od Antonije Šola.

Repertoar: Zasad sve skupa smo u stanju svirati četire ure dugo.

Po čemu se izaberu pjesme: Ako se nekomu vidi ka pjesma, to kaže na probi, pak ako se ta vidi i svim ostalim kotrigom, naučimo ju.

Obljubljena pjesma: Nimamo obljubljenu pjesmu, sve to volimo, ča sviramo.

Jezik jačenja: Hrvatski

Prvi nastup i osnivanje: Imali smo ga u Koljnofu u restoranu Levanda, Iani, 31.augusta, kad smo svirali dvi ure dugo na jednoj svadbi. Od prvoga nastupa se računa službeno osnivanje našega sastava, iako smo morali prlje toga i vježbatи.

Razlog: Svi smo hteli svirati, svim nam je važno da čuvamo naš identitet i to najprije prik svirke. Za Zoltana Korlatha ki svira u Šrabance berdu, a kod nas prim, to je velika i zanimljiva promjena, a uz to i izazov.

Probe: Svaki petak od 17.30 do 20 imamo fiksnu probu. Ako imamo neki nastup, onda se naravno dogovorimo i za druge probe.

Bližnji cilj: Širenje našega repertoara, uskoro bi bilo dobro igrati krež šest uri.

Daljnji cilj: Namjeravamo putovati na glazbeni festival u Pitomaču, dotad bi rado imali i svoje pjesme.

Zaželjeni nastup ili koncert: Pitomača

Što je ta moć ka vas skupadrži u sviranju: Zajednički cilji i prijateljstvo.

Peljač: Nimamo ga, zajedno odlučujemo o našoj sudbini.

Budućnost: Ufamo se da će čim duže skupa ostati naša grupa.

Kontakt-adresa: facebook - Tamburaški sastav Mješanci.

Mala stranica

Svjetski dan bolesnika – 11. veljače

Nitko ne voli biti bolestan. Pomislite, kada imate samo gripu, pa vam curi nos, boli vas grlo ili imate temperaturu. Samo vas vuče postelja, nemate volju nizašto, a od gripe ima mnogo težih bolesti, kada treba trpjeti bol, a ima mnogo ljudi koji su kronični bolesnici, pa cijeli život pate od bolova i drugih tegoba. Svjetski dan bolesnika ustanovio je papa Ivan Pavao II. 1992. godine, kako bi potaknuo sve ljude različitih vjeroispovijedi da promisle o svojim mogućnostima u brizi i njezi oboljelih. Namjera je i zahvaliti svima koji skrbe o bolesnicima – zdravstvenim, socijalnim, vjerskim i mnogim drugim djelatnicima i dragovoljcima koji su u središte svoga djelovanja stavili bolesnika i njegove potrebe. Kao nadnevak obilježavanja izabran je 11. veljače, kada se u Katoličkoj crkvi slavi spomen-dan Blažene Djevice Marije Lurdske, budući da je marijansko sveti-

šte u Lourdesu, poznato po brojnim čudesnim ozdravljenjima, postalo velikim okupljaštem bolesnika koji se tamo dolaze moliti.

„U zdravom tijelu zdrav duh“

Mogu li biti dobri školski uspjesi gladnog i umornog djeteta Naravno da ne. Želite li popraviti svoje rezultate, poslušajte naše savjete!

Uvijek doručkuj

Nakon buđenja razina energije niska je. Doručkom se unosi energija u organizam. Istraživanja su pokazala da doručak poboljšava pamćenje, razumijevanje i pridonosi boljem raspoloženju u školi.

Budi najmanje jedan sat tjelesno aktivan

Tjelesna aktivnost neophodna je za optimalan rast. Prema suvremenim preporukama, djeca bi trebala biti tjelesno aktivna najmanje jedan sat dnevno. Izbor športa može biti bilo što, jer svaka je tjelesna aktivnost korisna (nogomet, trčanje, gimnastika).

Igrajte se s prijateljima

Druženje s vršnjacima također je dio zdravog odrastanja.

Spavajte dovoljno

Preporučljivo je 8–10 sati spavanja.

Razglednica iz Hrvatske

Trogir je dalmatinski biser, u kojem je i mađarski kralj Bela IV. našao utočište bježeći od Tatara. Grad je većim dijelom smješten na otočiću. Jednim pješačkim i jednim većim kamenim mostom spojen je s kopnom, i kamenim mostom s otokom Čiovo. Trogir su osnovali grčki kolonisti s otoka Visa u 3. stoljeću prije Krista. Zbog arhitekture, uskih kamenih ulica, pravilno postavljenih, crkava, utvrda i inih znamenitosti 1997. jezgra grada pod zaštitom je UNESCO-a, kao jedinstvena povijesna i kulturna baština. U tome gradu otvorena je i prva ljekarna u Europi, 1271. godine.

Znate li

Kako su nastale bolnice?

Rimljani su u doba ratova osnivali bolnice u kojima su liječeni ranjenici i bolesni vojnici. Poslije su već i veći gradovi Rimskog Carstva dobili bolnice koje su se uzdržavale sredstvima iz narodnih fondova. S razvojem kršćanstva, crkva je preuzeila skrb o bolesnicima, slabima i nemoćima, a najveći broj bolnica u srednjem vijeku bio je pod okriljem samostana, tako da su se svećenici i časne sestre brinuli o bolesnicima. U 17. stoljeću popravili su se opći uvjeti života. Narod je osjećao da je država dužna brinuti se o svojim oboljelim stanovnicima. Ali tek se u 18. stoljeću počinju otvarati opće državne bolnice po većim europskim gradovima.

Željeznožupanijski Hrvatski bal u Sambotelu

Gradišćanci mulatovali do bile zore

Minule subote Hrvatska samouprava i Općina Petrovo Selo su bili glavni organizatori i domaćini ovoljetnoga Hrvatskoga bala Željezne županije, u Sambotelu. Iako su neki časni gosti odustali od dolaska zbog jako čemernih cestov, već od šesto gostov je ipak napunilo dvi velike prostorije u restoranu Tóvendéglő. Najlipše nam je bilo viditi kako su se različite generacije skupa prikdale zabavi, veselju i druženju ove noći, na najvećoj fešti Gradišćanskih Hrvatov u cijeloj regiji.

Dofuznuti se i zajti po godini i na ledu do vrata restorana, to je bila prva, morebit i najteža zadaća svakom gostu prvoga dana februara. Topli prijem petrovskih folkloričev s kupicom žganoga i specijalnim petrovskim darom za dame pak je već dalo zaboraviti početne poteškoće. Na katu dva stoli su bili čisto puni s vridnim dari za tombole, a u svečanoj dvorani svi su mogli kušati petroviske šudljice. Na to se je odzvanjala i petrovска nota *Snoć sam se šetal ja*, s kom su dospili do

HKD „Gradišće” pri izvedbi svadbene koreografije

Bertalan Harangozo, povjerenik Vlade u Željeznoj županiji, rado se je odazvao pozivu organizatorov iz rodnoga sela

glavnoga placa folkloriši HKD-a Gradišće, i po redu s ugarskom, hrvatskom, i ne nazadnje u tamburaškoj pratnji i himnom Gradišćanskih Hrvatov je pozdravljena ova centralna priredba ka svakom ljetu okuplja po broju najveć Gradišćancev, ljetos i od Jursko-mošonsko-šopronske županije. Ne moremo ni to zatajati da ovput brojčano su bili većimi i Gradišćanski Hrvati iz Austrije, posebno iz južnoga Gradišća, kot i dragi gosti iz Slovačke i Hrvatske, ke su pozdravili dva moderatori, zastupnici Hrvatske samouprave, Andraš Handler i Rajmund Filipović. Pri časnom stolu su sidili dr. Gordan Grlić Radman, veleposlanik Republike Hrvatske u Budimpešti, s hižnom družicom Marijanom, Bertalan Harangozo, povjerenik Vlade Ugarske u Željeznoj županiji, Štefan Krizmanić, predsjednik Hrvatske samouprave u dotičnoj županiji, dr. Róbert Gaál, notaruš grada Sambotela, Leo Radaković, načelnik partnerske općine Pinkovac i zastupnik u Zemaljskom parlamentu u Austriji, Tibor Jugović, predsjednik Hrvatskoga gradišćanskoga kul-

turnoga društva u Beču, Rajko Dumančić, bivši vojni izaslanik iz Zagreba. – *Jako sam gizdava da u ime Hrvatske samouprave i hrvatskih društav takovoga sela morem vas pozdraviti, koje je po popisu stanovničtvu dokazalo da je najhrvatskije selo i u fum se da smo i danas vredni titule Najselo, ku smo dobili od Hrvatske matice iseljenika pred petnaestimi ljeti* – je rekla Ana Škrapić-Timar,

predsjednica Hrvatske samouprave Petrovoga Sela ka je zažejlila svim dobru zabavu, a k njoj se je pridružila u lipi riči i načelnica sela Agica Jurašić-Škrapić. Bertalan Harangozo, povjerenik Vlade, kot i sam Petrovišćan, je dvojezično bistvo sve nazoočne da i s ovom prilikom jačaju vlašći identitet i jezično znanje jer to je jedina šansa za opstanak svih nas Hrvatov u Ugarskoj. Dr. Gordana Grlić Radman već unaprijed je pozdravio orijaški aplauz: – *Ja sam toliko nadahnut i impresioniran, a ja sam očekivao da će to tako biti u Gradišću. Tako ste se lipo okupili, tako ste to sve lipo organizirali, toliko ima duha ovde, da vam mi u Hrvatskoj zavidimo* – je rekao

Tamburaši Koprive su prvi put predstavili vlašću „himnu” za Petrovo Selo

Prepuna dvorana gostov na katu restorana

hrvatski diplomat ter pozvao svakoga Hrvata da sudjeluje na izbori, na kom će se prvi put zgodati da će Hrvati u Ugarskoj moći izabrati svoje predstavništvo. Pohvalio je Gradišćance kako su napredni, razvijeni i puni duha, inicijativa, ali suprot toga na našem području pre malo je institucijov. Rekao je nadalje, kako se planira u Sambotelu otvoriti počasni konzulat Republike Hrvatske, morebit i u Šopronu, ter da je dr. Csaba Latorczai, zamjenik državnoga tajnika u Ministarstvu ljudskih resursa, takaj pozdravio ov predlog. Domaćice bala Anu Škrapić-Timar i Agicu Jurašić-Škrapić je veleposlanik džentlmenski presenetio s hrvatskim kiticama iz Zagreba, a svoju čašu šampanjca je zdignuo u čast Gradišćanskih Hrvatov i ugarsko-hrvatskoga prijateljstva. U vrlo šarenom kulturnom bloku predstavili su se ženski zbor Ljubičica s domaćimi jačkami i HKD Gradišće sa svadbenom koreografijom. Tamburaški sastav Koprive za ovu priliku je komponirao i premijerno predstavio pjesmu, posvećenu rodnom Petrovom Selu, koja je praćena oriškom ovacijom. Jačka *Gizdar sam da sam Hrvat* na ruki folklorašev je postavila na noge i na tanac i goste od stola. Za ukusnom večerom izvlikele su se vridne tombole, a najvećom dobitnicom bala moremo nazvati plesa-

*Petrovićanka Zita Kešl s mladoženjum
Andrásom Vaskom se veseli
glavnoj nagradi na tomboli*

čicu HKD-a Gradišće, Zitu Kešl, ka će se ljetos udati i na medene dane more veljak otpotovati u Omiš, kade je jednotajedni boravak za četire personе prik glavne tombole osiguran. Četiri zabavni bendi, Svirci noći i Od srca do srca iz Hrvatske, a Pinkica i Pinkaband iz Petrovog Sela su se pobrinuli da nikomur ne bude dosadno toga večera i da se skupa u vrhunskoj atmosferi dočeka još i sambotelska zora bila...
-Tih-o-

Raspoloženi vijenac mladih Hrvatic iz Priske i Hrvatskoga Židana

Maškarni Mesopusni Bal

Szépasszony Vendéglő / Hrvatski Raj
u Bizonji 2014.02.15.
pinkiica

Belépő / Ulaz 1.000 HUF / 5 € Kezdés / Početak 21:00

PETROVO SELO - Zaklada za Petrovo Selo poziva sve amaterske športaše na prvenstvo u stolnom tenisu, umjesto 15. februara, 8. marta, u subotu, od 13 u mjesni Kulturni dom. Kako smo obavijšeni, prvi termin mnogim najavljenikom nije odgovarao, zato je i odgodjen športski sastanak, koji se prireduje po treći put.

KISEG – Hrvatska samouprava grada poziva na svoj Hrvatski bal, 15. februara, u subotu, početo od 19 u nedavno obnovljenu tvrdjavu Nikole Jurišića, kade će se prvi put organizirati ova fešta. Dosad su svenek organizirani ovi bali u Hotelu Irottkő. Po informaciji Šandora Petkovića, predsjednika Hrvatske samouprave u dotičnom gradu, prvi put je narkitan Hrvatski bal u Kisegu 1982. ljeta, a glavni organizator je onda bio Ivan Nemet, rodom iz Petrovoga Sela. Prava je već tradicija da bal u Kisegu svenek, kot i sad, otvari gradonačelnik Kisega László Huber, a folklorni program će pripraviti folklorashi „Veseli Gradišćanci“ iz Unde. Ansambl pod vodstvom Štefana Kolosara ljetos svečuje 40. obljetnicu svojega osnutka. Za zabavu svira petroviski Pinkaband, a cina ulaznice stoji 4500 Ft ili 15 evrov. Više informacije morete dobiti, ali uprav karte rezervirati na telefonu: 36/707082291 ili na 36/309791372.

UMOK – Hrvatska samouprava Umoka, HKD „Kajkavci“ i Panzion Tornácos srdačno Vas pozivaju na Hrvatski bal, 14. februara, u petak, od 19 u Hećku. Nastupa umočko Hrvatsko kulturno društvo „Kajkavci“, potom slijedi večera i zabava na kojoj svira petroviski Pinkaband. Pravoda, i ovom prilikom se izvliču vridni dari na tomboli. Svakomu jako lip večer i ugodnu zabavu želju organizatori!

LIJEPOM NAŠOM

P E Č U H
26. VELJAČE 2014.
 19:00

**SPORTSKA DVORANA
 „LAUBER DEZSÓ”**

**GORAN KARAN • STJEPAN JERŠEK ŠTEF
 ŠIMA JOVANOVAC • MIROSLAV ŠKORO
 ĐANI STIPANIČEV • DŽENTLMENI
 MAJA ŠUPUT**

